

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 7. maja 1889.

Poslanec dr. Roser označuje razmere, ki so v veliki meri škodljive poljedelstvu, ki je pri nas že leta in leta v jako slabem stanju. Primerjajoč pridelke in njihovo prevažanje navaja govornik, da je ameriška unija prodala že leta 1880. 41.8 milijonov metr. centov pšenice v tuje kraje, a Avstro-Ogerska izvozila je le 2.9 metr. centov. Porabilo se je pri nas več pšenice ameriške nego domače. Eksport naš manjša se vedno. Isto tako je tudi z izvažanjem živine, tudi tu so razmere jako žalostne. Davki pak so taki, da si ljudstvo ne more več pomoči. Zemljiškega davka ne plačujejo ljudje več iz dohodkov, temveč s kapitalom. Hišnina zopet je v Avstriji največja v Evropi, razredna hišnina pa najbolj krivično razdeljena, zlasti 12. in 13. razred tikajoč se največ kmetov. Potem prosi govornik poljedelskega ministra, ki je najvišji kmet v državi, da se poceni sol.

Premalo se tudi stori od strani vlade glede zavarovanja škode po toči, ognji itd. Poslanec naglašja, da je pomnoženje fideikomisov posebno velika socialna nezgoda. Na Češkem so kraji, ki so po vsem le imetje jednega, a kmetje le najemniki. Tudi tarifna politika železnična, ki vlada pri nas, je po vsem pogubna poljedelskemu napredku, zlasti pa požro siloviti izdatki za vojsko strašne svote in so uzrok prevelikim davkom.

Poslanec Fiegl polemizuje z ministrom zaradi svoje interpelacije glede oproščenja pristojbin vseh ulog glede ameriških trt. Dotična postava sicer nekaj priznava v tej zadevi, a ne velja za vsa dotična pisanja, ampak le za ona, katera so urejena po postavi. Poslanec govori potem o tajnih sredstvih proti trtni uši in očita ministru, zakaj se vladi ponujeno sredstvo ne poskusi, kar store pač druge države, tako Francoska in Švica. Glede trtne uši naj se vlada, oziroma poljedelsko ministerstvo podviza, da ne bode prepozno in ne bode minister potem rekel: da, zamudilo se je marsikaj. Občina Gumpoldskirchen, katero zastopa poslanec, ima kakih 900 oral vinogradov in 300 teh pokončala je

že trtna uš. Potem priporoča poslanec svoj predlog o oproščenju omenjenega kolekovanja.

V današnji seji nadaljevala se je razprava poljedelskega budgeta. Poslanec grof Kounic naglašja nepravilike, ki se vrše v Kladnem. Stanje tamošnjih rudniških delavcev je žalostno in Praška družba za železno obrt ravna povsem samovoljno. Poslanec navaja v vzgled nemire o priliki strajka voznikov Dunajskega tramvaja. Zakaj ne ukrene vlada o pravem času, kar je potrebno? Saj so bile razmere po vsem znane. Ko je zadeva že v ostrem štadiju, potem zbere se vojaštvo, da se trga za Reitzes-a in družbo.

Poslanec Türk naglašja, kako malo prinašajo državni gozdi in želi, da se kosi teh gozdov, primerni v obdelovanje, dado v najem kmetom. Potem navaja slučaje, ko so se državne domene prodajale v škodo in so si kupci polnili žepe. Poslanec dokazuje škodo, ki se prouzroča vedno poljedelcem z negovanjem veleposestnikov.

Posl. dr. Steinwender navaja več nepravil v življenju poljedelcev na Koroškem, zlasti glede gozdov, želeč, da prouzroči minister vse potrebno v zboljšanje razmer. Potem naglašja, da se hoče posest religijnega fonda prodati knezu Schaumburg-Lippe in to v škodo. Zavisni bi bili potem tudi ljudje glede drv in premoga od kneza. Vsa okolica je proti prodaji, saj je prepričana, kaka je včasih samovolja takega velikega posestnika. Prodaja posestva Klaus bila bi velika nesreča za celo dolino in sramota za državo, da bi zaradi par tisočakov prepustila državljanu tujemu knezu.

Minister grof Falkenhayn ugovarja sicer, da bi bila prodaja posestva omenjenemu knezu v tako škodo, a je proti prodaji, ker po njegovem mnenju ni pametno, da se prodajo posesti religijnega fonda brez prave potrebe; pač pa se naj zamenjajo, ako je prilika ugodna. Če se pa posest proda, potem obljubi minister, da bode skrbel za dobro fonda in dotičnih prebivalcev.

Poslanec dr. Exner razpravlja plače uradnikov državne direkcije za domene in potrebo urejenja teh plač. Potem priporoča, da se na tehnikah Praških uredi poljedelski oddelek.

Poslanec Ghon želi, da se kopanje rud na Koroškem in sploh v planinskih deželah zopet oživi in okrepi. Rud je bilo mnogo in to plemenitih, vsekako morajo biti še bogate jame, a stvar se je popolnoma zanemarila.

Poslanec Steyskal slika žalostne razmere rudarskih delavcev v Příbramu. Zlasti se mora znižati število let v dosego male pokojnine. Sedaj je določeno celih 50 let. Naj se zniža vsaj na 40. Delo v teh jamah je jako škodljivo in skoro noben delavec ne more 50 let služiti.

Minister Falkenhayn ugovarja Steyskalu. Prosi, da se delavcem ne vzbujajo upanja, katerih ni mogoče uresničiti. Uprav Příbramskim delavcem se godi veliko bolje, nego drugim; sploh pa delavcem rudarskim bolje, ko drugim.

Poslanec dr. Menger dokazuje, da vlada marsikaj kupuje, kar ni nič vredno.

Budget poljedelskega ministerstva se srečno konča in na vrsti je podrobna razprava justičnega budgeta. Pri oddelku „kontrola“ govori prvi naš ljubi prijatelj in zaščitnik naših bratov na Koroškem, ki bi nas vse najraje utopil v žlici vode, poslanec dr. Forreger. Govoril je o Slovencih, zlasti o jeziku slovenskem mnogo in to tako, da so se mu celo pristaši njegovi posmehovali. Kar je povedal služi v dokaz, da se mož niti mnogo ne uči, niti mnogo ne misli. Tako krpanje mislij, ki jih morejo poroditi le jako nedolžni možganje, kakor smo jih čuli iz Forregerjevih ust, uniči vsako najmanjše zanimanje za nasprotnega politika. Mlatil je slamo nad jedno uro in zmlatil tako, da jo mora res kdo naših poslancev pobrati in z nova urediti, da bode govor Forregerjev vsaj dober odmev imel, ker je že prvotnost tako smešno ničeva. O vsem tem prepričajo se čitalci sami prihodnjic v posnetku znamenitnejih delov Foreggerjevega govora.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. maja.

Državni zbor bode zboroval do 16. dne maja. Zadnje dni smo imeli priliko, prepričati se,

LISTEK

Deca.

Ruski spisal M. Bjelinski. Poslovenil V. Petričič ml.

I.

Krasna plavolasa deklica pila je čaj kraj okna. Nekam se ji je mudilo, pa je brzo srkala vročo pijačo.

Pošev padajoči solnčni žarki pozlačevali so nizka vrata, na velikem dvorišču zelenela je tu ter tam bilka. Koklja kokodakala neprestano. Nebo bilo je vedro. Pihljaj je nežen vetrič.

„Ali hočeš danes kaj delati, Nastenka?“ vpraša deklico okrogla starka, bledega lica in modrih podočnic, ki je sedela v naslonjači za okroglo mizo, na kateri se je žaril samovar.

Nastenka postavi nevoljna čašo na okno.

„Ab, babica,“ reče ona namrščivši čelo, „kakšni ste vi... Ali jaz morda ne delam? Verujte mi, babica, jaz vam bodem izročila skupaj včerajšnjo in današnjo nalogo... Ali zdaj, mislim, da je najbolje, da se napijem čaja.“

Potem je izpila čašo čaja brez mleka, poljubila starko in mirno odšla v svojo sobo.

Babica vzdihne, pogleda na uro, ki je počasi trkala na omari, pa potem vzame srebrna naočala, da prečita pismo, katero je dobila, dokler je Nastenka še spavala.

II.

Nastenkina soba bila je olepljena s papirjem, a bila je v istem redu z babičino spalnico. Dve okni sta držali na vrt, ki je bil zasajen z jablanami. Njihove veje so se neukretno šibile. Potem, ko je po strani pogledala francosko slovnico in katekizem, poslušala je Nastenka, če ne dohaja babica, a potem je otvorila previdno svoj mali kovčeg.

Izveleče iz njega že plesniv zvezek; nasloni se na komolec in začne pohlepno čitati.

Bilo jej je štirinajst let. Rudečica ni še izgnila ž njenih polnih lic. Sveži ustni z malo zavihano zgornjo ustnico označevali sta nje brezskrbno, samovoljno nprav. Oči, modre kakor plavica, bile so okrožene s kratkimi, ali gostimi obrvmi.

Pleča so pokrivali bujni, plavi lasje, ki so bili tako gosti in močni, da bi se v njih prelomil glavnik in ona se ne bi velikokrat po ves teden česala, da bi babici napravila škode. Stara nabrana obleka od katuna, nejasne boje, bila je skopčana, ter je komaj pokrivala čvrsti dekličini litki,

koji sta bili prekriti z belimi babičinimi nogovicami.

Nastenka čitala je tri ure z največjo pazljivostjo. Sedela je nepremično, le da se je naslonila z jedne roke na drugo. Lice se ji je žarilo, srce naglo bilo... Po vrsti sledil je strah, bol, radost, smeh. Nazadnje je knjigo dočitala in jo zaprla. A v tem hipu jo pokliče babica, da naj pride na obed.

„Draga babica“, izgovarjala se je ona, gledajoč na krožnik, napolnjen z juho, „verujte mi, da so naloge strašno teške, ali do večera jih bodem za gotovo dovršila.“

III.

Po obedu se je babica legla, da se malo odpočije, a na dvorišče sta prišle dve bosi deklici. Jedni je bilo devet, a drugi dvanajst let. Rokavi njihovih srajc neso bili beli, a bili so zamazani. Modri pasi stiskali so jima boke, okoli vratu so se jima blišče rudeče vrvce od stekla.

Deklici dali ste Nastenki nekaj znak z roko, a ona ji razume, steče k njima in ji odvede na vrt.

Šle so po stezi, katero je okroževal ribizov grm. Na vrtu je dehtel dišeč zrak. Metulji so frčali po zraku. Vse je bilo tiho.

Bile so skoro na kraji stezice a Nastenka zaide

kako malo so Poljaki solidarni z ostalimi Slovani. V poljskem klubu je odlični Poljak Madejski pobijal predlog Čeha Zuckra, da bi se osnovali pri najvišjem sodišči posebni senati za češke, poljske in italijanske obravnave. Klub se sicer ni izrekel proti predlogu, a je sklenil vso zadevo prepustiti eksekutivnemu komitetu desnice, da se posvetuje o njej, videlo se je pa vendar, da je Poljakom ljubše, da se Zuckrov predlog ne uresniči.

Naučni minister Gauč se je vsem strankam močno zameril s svojimi predlogami glede šolstva. Klubi desnice so se izrekli proti tem predlogom, še z večjo odločnostjo jim pa hoče nasprotovati levica. Češki listi mislijo, da bodo te predloge najbrž ostale v odseku ter v drugem branji nikdar na vrsto ne bodo prišle. Ista usoda bode tudi zadela akademični izjemni zakon, ki bode tudi ondu obležal. Mi mislimo, da glede predlog o premembli ljudskošolskega zakona bode to vladi najbolj ugodno, saj se je le nerada lotila te stvari. Nekateri se nadejajo, da bode moral odstopiti minister Gauč. Mi tega prav ne verujemo. Žalovali bi seveda ne po njem, a veseliti se odstopa njegovega, tudi nemamo posebnega uzroka, ker po dosedanjih skušnjah ne moremo pričakovati, da bi bil naslednik njegov dosti prijaznejši Slovincem, nego je on. Da bi kak Slovan postal naučni minister, skoro ni upati, o nemških konservativcih pa itak ne sodimo preveč ugodno, saj so na katoliških shodih že začeli pobijati narodno idejo. Ko bi konservativci dosegli, kar želé, bi začeli ravno tako nasprotovati Slovanom, kakor liberalci. Saj smo jim le sredstvo v dosego njihovih namenov.

Vnanje države.

Razmere v **Starej Srbiji** postajajo za kristijansko prebivalstvo od dne do dne neznosnejše. Mohamedanci v velikih četah ropajo kristijanska sela in pobijajo prebivalce. Kristijani se jim ne morejo ustavljati, ker ne smejo nositi orožja. Po nekaterih vaseh so že vsi kristijanski prebivalci ostavili domove. Nekateri so bežali v gore, kjer se bodo preživeli kakor hajduki, drugi so se pa izselili v Srbijo. Turška vlada ničesar ne stori proti roparjem, temveč vse mirno gleda. Dosti storiti pa tudi ne more, ker jej primankuje sredstev. Kdo se bode pa tudi v Carigradu briga za Berolinski dogovor.

Mejnarodna konferenca za urejanje varstva delavcev snide se še le po letu v Bernu. Kateri dan, se še ni natančno določilo, ker se še vse vlade neso izjavile.

Boulangerjeva popularnost se v **Franciji** vedno širi, če tudi on živi v inozemstvu. V Londonu je generala pohodilo te dni 500 odličnih Francozov, Boulanger jim je obetal, da si bode prizadeval dati Franciji dobro vlado. V Pariškem predkraji St. Quen izvoljeni so v občinski svet general Boulanger s 1043, Languerre s 981, Naquet s 981 in Deroulède s 909 glasovi.

Nemški veleposlanik v Parizu grof Münster dobil je za prizadevanja svoja, da se ohranijo dobri odnosi s Francijo, red Črnega orla. Grof Münster si je najbrž s tem zaslužil ta red, da je znal po raznih ovinkih vedno doseči, da so le taki možje v Parizu prišli na krmilo, ki neso bili sposobni državo dovolj okrepiti, da bi mogla začeti boj z Nemci, zlasti pa zato, da je napotil francosko vlado, da je tako strogo začela postopati proti Boulangerju. Francoski mogotci so v tej zadevi ravnali se močno po volji Bismarckovi.

Osoda Luksemburga še ni odločena. Kralj holandski je ozdravel in začel je premišljevat, kako bi tudi to deželo zagotovil hčeri svoji. Naročil je vladi svoji, da vevlasti povpraša, bi li ne imele nič proti temu, da se prestolonasledstvo za Luksem-

mej široke gredice, na njih je zelenelo jagodno listje. Deklici sta šli za njo, plaho se ogledavajoč.

„No!“ zapove Nastenka po tihem.

Zdaj so začele hitro jagode iskati, pripogibajoč najprej zgornje vršičke. Kmalu so se pokazale okolu njihovih ustnic rudeče brčice. Rujava očesca so jim zmanjšala in ogorele ročice so se gibale z mrzlično hitrino. Nastenka je veselo in lokavo pogledovala male ustnice deklic, gledala je, kako so rudeče jagode izginile za belimi zobmi... a tudi ona je jedla in preveč jedla.

Potem so šle dalje.

Prehodile so gredice, na katerih so rasle kumare, in potem so zlezele čez plot, pa na to so se napotile za grič, za katerim je bilo jezero. Ko so prišle do jezera, pogledale so okoli sebe, pa se slekle.

V jezeru so so zrcalili belkasti oblaki, kakor v zrcalu. Kraj obale rastla je tužna vrba. Izza senčnatega, gozdnega blada svetil se je križ na cerkvenem zvoniku. Dovolj mršavi severni srakoshi dotikali so se s svojimi krili površini jezera, ter krožili nad njim, kričec s svojim hripavim glasom.

Gole, ogorele deklice pljusale so po vodi. Nastenka je kričala ter označevala mesta, do katerih bode plavala. Potem so planile v vodo in skupaj tje plavale, puhajoč in tresoč s svojimi mokrimi glavicami. (Dalje prih.)

burg premeni. Francija in Rusija sta odgovorili, da nemata nič proti temu. Druge vevlasti so pa dale razumeti, da se naj ta stvar opusti. Sedaj se torej ne bode prestolonasledstvo še premenilo, a se utegne premeniti, če se evropski položaj zasuče, da Nemčija ne bode več igrala tako velike vloge.

Dopisi.

Z Beneškega 6. maja. [Izv. dop.] Obljubil sem vam zadnjič vsaj površno opisati našo tužno Benečijo, a to že pride, danes kaj družega. Najprej moram izreči najtoplejšo hvalo vsem onim odličnim rodoljubom, ki so že poslali tako lepo število slovenskih knjig zanemarjenim beneškim Slovincem. Bog vam poplati, dragi bratje! Bog daj, da bi vaši prelepi darovi obrodili obilo zaželenega sadu! Nadejamo se, da ga bodo. Večkrat sem že omenil, da naše ljudstvo z velikim veseljem čita slovenske knjige, kadar jih more dobiti. Italijanščine sploh ne razume, ker nema priložnosti, pa tudi ne mara izučiti se je. Šole, mu namenjene, so sicer povsem italijanski osnovane, ravno tako kakor najbolj italijanskim Italijanom, a vendar so, hvala Bogu! take, da ne iztrgajo pregloboko ukoreninjene slovenščine iz mladih prs naše dece. V šolah je slovenščina ostro prepovedana; učencem sta pa italijanščina in arabščina jednako znani. No potem, kakovega uspeha se more pričakovati, ako učenec ne razume učitelja? Dobro pomnim, ko sem hodil v domačo šolo, v dveh letih sem se bil naučil iz italijanščine nekaj takega, kar, v pošteno slovenščino prevedeno, bi se reklo: Gospod učitelj — da, gospod — ne gospod — molčite — berite — pisajte — osel — trdoglavac — glupec in še nekaj jednacij bolj ali menj ljubeznivih izrazov! Kdor se hoče kaj več, pa tudi kaj lepšega izučiti, mora se posloviti od domačih slovenskih gor in se podati v Čedad, v Viden, ali kamor si bodi na Laško. Ljudske (elementarne) šole so po naših postajah obligatne le tri leta. Ne vem kako, a vendar tudi naši Slovenci se v onem času izučijo brati in pisati, a to le materijalno, ne da bi razumeli, kar čitajo in pišejo in kar jim pravi učitelj, ali češče učiteljica (ker učitelj pri nas je malo). Po dokončanih treh letih ni več postave, da bi jih silila k knjigam; čemu si torej glave nepotrebno ž njimi beliti, ko so nerazumljive? Knjige gredo takoj rakom žvižgat, a šolarček se v kratkem iznebi še ono malo učenosti, katero mu je utepla v glavo modra, in sicer premodra italijanščina ter nazadnje ne zna več niti čitati. Vsaj ko bi jih ne bilo teh šol! Koliko z žuljavimi rokami težko pridobljenega denarja bi mogle prištediti naše, ne baš prebogatne občine, katere morajo še povrh plačevati tujce, da jim slovenščino preganjajo! No pa, kar nam ne morejo dati laške šole, nam dajo slovenske knjige; te so že bolj umljive našemu ljudstvu, teh se z veseljem poprima in si iz njih dušno hrano srka. Naša slavna vlada mu te hrane za zdaj ne daje, in se nič ne briga za napredek in blagostanje beneških Slovincov; njej je ravno do tega, da se poitalijančijo. Ako bi jim hotela resnično koristiti, bi njih šole drugače osnovala, kakor jih je neke drugod. Prav pod Vidensko provincijo biva dva ali tri tisoč Nemcev, katerim je dovolila nemško šolo ter jih pooblastila, da si preskrbé, ker ni bilo sposobnih učiteljev, dve nuni iz nemške Švice, koji bi šolo vodili. Kako bi lepo bilo; ako bi mi mogli kaj jednacega imeti! In vendar nas je ne tri, ampak petintrideset tisoč! Pa kaj to pomaga? Naši veljavni (ali bolje neveljavni) možje nemajo tolike zavednosti, ne tolike pameti, da bi to zahtevali. Sicer pa bi šlo težko z enakimi prošnjami: slavna vlada se boji panslavizma. Ubožica! k mnogobrojnim in raznovrstnim pošastim, ki jo strašijo, se je še ta spaka pridružila! Ni bilo dovolj mizerije, lakote, pelagre, socializma itd. itd.? zdaj še panslavizem. No, k sreči, naša vlada je pa vendar še precej previdna; saj si za vsak mogoči slučaj, za vsako silo pred grozečo druhaljo doli nekje v Afriki zavetja išče! Pa pustimo to! ustavimo se pri panslavizmu. Laški listi se začenjajo še tu in tam vprašati bojazljivo, kaj bode iz tega? Crispi-jeva „Riforma“ celo noče več prinašati niti precej nedolžnih dopisov o Slovincih. Poznam dopisnika, sicer pa povsem naudušenega Italijana, kateremu je omenjeni vladni organ na poslani dopise pismeno odgovoril, da ni patrijotično pisati o slovenskih zadevah. A kaj še! Celo neka mlada podla beneško-slovenska kukavica je nedavno z votlo gromčim bobnom stopila na oder, da bi zabobnala proti slovenskim agi-

tatorjem, katerih kar mrgoli italijanska „Slavija“ (!?). Naj podam častitim „Narodovim“ bralcem prevedene zadnje odstavke članka, katerega je priobčil k sreči povsem neznameniten tehnik „Il Falconiere“, ki životari bog si ga vedi kje v nekem pozabljenem pijemontskem kotu. Članek je pisan od nekdanjega mojega sošolca, zdaj profesorja v omenjenem kotu, ki se zna vendar o priliki nekako bahati s svojo piškavo narodnostjo slovensko, in se celo podpisuje v italijanskih listih s psevdonimom „Slovenski“. Revica si menda želi stopiti na dan vsaj z novotarijami, ko drugače ni možno. Morda mu že sline tečejo po kakem viteškem križu, katere vlada tako rada razdaja onim, ki v potu svojega lica delujejo in se trudijo za „patrio“ („patria“ pomenja domovino; v najnovejšem zmislu pa — trebuh!). H koncu svojega spisa novi prorok in doktor (a v slovenskih rečeh doktor brez doktrine) omenja, da se beneški Slovenci začenjajo zavedati in se živahno gibati v narodnem zmislu; potem nekako tako-le nadaljuje:

— Da bi se čedalje bolj širila zavest... veliko si prizadeva duhovščina, posebno mlajša...

— Gotovo je, da jezik, za časa avstrijske vlade povsem zanemarjen, se zdaj v cerkvi čisti in olikuje (ko bi bilo res!). Čitajo in učijo se slovenščine povsod (?). Mej ljudstvo se trosijo knjige ne samo z narodnim duhom, ampak neredko celo s panslavističnimi idejami napojene (!). A še več. Znano je, kako se onkraj Soče živo poganjajo za narodnost in za panslavizem, a treba je še znati, da tam še neso nikakor pozabili tega zadnjega kota Italije (Beneške Slovenije). V „Ljubljanskem Zvonu“, najvažnejšem slovenskem listu, in v „Soči“ se je v vezani in nevezani besedi govorilo in jadikovalo o slovenskih razmerah na Beneškem, kakor da bi Slovenci stokali pod težkim tujčevim jarmom brez prostosti, lastne nezavisnim narodom, in vse to ker so v šolah in uradih primorani posluževati se italijanskega jezika. K zadnjemu pa še slišim, da se je ustanovilo v Ljubljani društvo, nekako tako kakor „Schulverein“, z namenom, da bi mej prostim ljudstvom, ne izključivši beneških Slovincov, širilo slovenske knjige, s katerimi, seveda, bolj nego jezik, ki mu bode za izgovor, bo širilo navadne politične nazore. Vprašam pa zdaj, ni li mi dovoljeno sklepati s trditvijo, da panslavizem ni tako nedolžen in prozljiva reč, in ni „utopija“ kakor nekateri mislijo. Kdo bi mogel o tem dvomiti zdaj, ko vidimo, da ta bolezen se je začela širiti celo v naši Italiji mej ono peščico Slovincov, ki v njej prebiva... ?

Vidite, kake neumnosti piše slovenska izdajica, ki niti prav slovenščine ne razume, a misli, da že pozna do zadnje dlačice Slovence in Slovane sploh, njih težnje, njih nazore, njih delovanje. No, hvala Bogu, Italija, zopet si rešena; zdaj lahko brez skrbi počivaš in sanjaš svoje čudne a zlate sanje. Naš profesorček te straži in te brani pred grozečimi barbari — in še precej dobro! Slava mu!

Iz Črnomlja 3. maja. [Izv. dop.] Učitelji našega okraja ustanovili so l. 1870. društvo, ki je s početka bilo jako delavno in je mnogo pripomoglo, da se je šolstvo v Črnomeljskem okraju povzdignilo; a neugodne razmere oslabele so tako društvo, da je od leta 1876. spalo mirno spanje. A ker je zanimanje za učiteljsko društvo za Črnomeljski okraj postalo živahnejše, sklical je učitelj g. Šetina občni zbor, katerega se je udeležilo 22 učiteljskih močij in mnogo prijateljev šole: c. kr. glavar marki Gozani, pravoslavni župnik Marinodolski gosp. Gruič, c. kr. komisar g. J. Bučar in stari prijatelj šole in učiteljev zdravnik A. Pavlin.

Sklicevalec občnega zbora g. Šetina otvori zborovanje pozdravljajoč navzoče in poroča o zgodovini društva. Na to naprosi c. kr. šol. nadzornika, da vsprejme on kot najstarejši član društva predsedništvo za daljše zborovanje, kar se je tudi zgodilo. Odbor je bil izbran tako-le: Gosp. A. Jeršinovec predsednik, učitelj F. Šetina, predsednika namestnik, nadučitelj A. Šest in g. nadučitelj Bartelj in K. Engelmann odbornika. Nadejamo se, da je odbor iz vrlo dobrih močij in da se bode društvo s tisto naudušenostjo poživilo, s katero se je včeraj na novo porodilo.

Po končanem zborovanju zbrali smo se pri čaši vina, kjer so se menjali slovenski, hrvaški i srbski govori. Pravoslavni župnik gospod Gruič je govoril, da malo taci, a gospod Ivan Šutej, posestnik v Zapeči v Hrvatskeji, govori, da se mora človek čudom čuditi lepej, gladkej njegovi besedi, ki sega v slovanska srca, kakor bi slušal otožne glase slavčeve. Škoda, da se po slovenskih krajih govorni-

štvo tako zanemarlja; saj je baš govornik, ki zna društvo uneti; on pouči, on oživi; govornik daje povod za razgovor, govor budi narod in narodna vprašanja.

Da se je pri tem napivalo umevno je ob sebi.

Učiteljsko društvo ima lepo namero; Bog daj, da stori po svoji moči kaj uspešnega v pedagoški smislu; ako bode tudi malo — pa to dobro smo že nekaj storili. Slogom rastu male stvari — a nesloga sve pokvari.

Domače stvari.

— (Dež. predsednik baron Winkler) odpeljal se je včeraj na Dunaj.

— (Sokolov izlet na Dobravo,) namenjen prihodnjo nedeljo 12. t. m., preložen je zaradi važnega občnega zbora trgovskega bolniškega društva na drugo nedeljo dne 19. maja.

— (Domoljubno deželno pomočno društvo za Kranjsko) v Ljubljani imelo je v preteklem letu 3 častne, 217 pa rednih članov, v svojih 17 podružnicah pa 838 rednih in 5 podpor-nih članov. Društveno premoženje naraslo je na 6010 gld. v gotovini, 550 gld. v vrednostnih papirjih, pomnožilo se je torej za 1650 gld. 84 kr. Podruž-nice imele so 1170 gld. 11 kr. kosmatih dohodkov, premoženja pa 3024 gld. 44 kr. v gotovini, 45 gld. v vrednostnih papirjih. Predsednik društvu je gosp. Emerich Mayer, bankir, I. podpredsednik cesarski svetnik Ivan Murnik, II. podpredsednik vladni svetnik dr. Keesbacher.

— (Na Selih pod Ljubljano) otvori se, v nekoliko tednih karmeličansk samostan. Pokoj-nega steklarja Bernarda hči podarila je svoje ta-mošnje okoli 10.000 gld. vredno posestvo v ta na-men in bode sama stopila v ta samostan. Tako javlja „Tagespost“.

— (Župnijo v Naklem nad Kranjem) dobil je gosp. Fran Rome, župnik v Čemšeniku. Upraviteljem župnije Čemšeniške imenovan je ta-mošnji kaplan gosp. Ivan Volk. — Župnijo Čatež v Krškem okraji dobil je gosp. Miha Horvat, župnik v Dolenji Idriji.

— (Deželni šolski svet štajerski) imenoval je g. Frana Gostinčarja podučiteljem v Šoštanj.

— (Demonstracija v gledališči.) V Zagrebu pela se je v soboto zadnjikrat opera „Zrinjski“. Gledališče bilo je razprodano. Mej pred-stavo pa se je prigodila nepričakovana demonstra-cija. Ko Zrinjski odvrne turškemu poslancu, za-kliči na ves glas šestoselec Radič: „Slava Zrinj-skomu! Pereat Hedervary! Dolje s tiranom!“ Malo potem ponovi te besede še krepkeje. Občinstvo bilo je presenečeno v skrajni meri, da se niti ganilo ni. Detektiv, ki je zaprl usta mladeniču, odvel ga je iz gledališča v zapor. Pri redarstvu izjavil je Radič, da dobro ve, kaj je govoril in zakaj. Radič bil je najbolji dijak v svojem razredu, izredno nadarjen, a nekda eksentričen. Pred par leti potoval je peš v Beligrad. — Opera se je po tem dogodku dalje igrala in občinstvo je burno in često klicalo „Živio Zajc!“

— (Pred porotnim sodiščem v Celji) bode junija meseca obravnavana proti onemu Guyto, ki je v Kristinskem dvorci pri Celji v dvoboju zna-nega Poglayena ustrelil. Prošnja na cesarja za po-miloščenje bila je zavrnjena.

— (V Trstu) zasledili so pri carinskem uradu ogromna poneverjenja, ki se vrše že več let. Pet uradnikov so zaprli. Mnogo trgovcev nekda priza-detih. Tako javlja „N. W. Tagblatt“, kateremu pre-puščamo odgovornost za to vest. „Wiener Abend-post“ javlja, da vsega tega ni prav nič res. „N. W. Tagblatt“ si je torej vse to izmislil.

— (Dnevni brzovlaki mej Dunajem in Trstom) imeli bodo vse poletje tudi vozove tret-jega razreda.

— (Kranjska okrajna bolniška bla-gajnica) se je tudi že osnovala. V načelstvo so izvoljeni: Fran Dolenc (načelnik), trgovec; Toma Pavšler ml., posestnik mlina; Josip Kovač, pek; Henrik Candolini (načelnika namestnik), knjigo-vodja; Anton Umek, trgovski pomočnik; Fran Simnic, mizarski pomočnik; Janez Lampe, le-karski pomočnik; Matija Hribar, trgovski pomoč-nik in Leopold Neumayer, krojaški pomočnik. Vsi v Kranji. V nadzorovalni odsek pa; Fran Omersa, trgovec v Kranji; Gilbert Fuchs, fuži-

nar v Kokri; Karol Engelman, kovaški pomočnik, Primož Likozar, nadmlinar; Ignacij Nagel, mi-larski pomočnik in Jurij Salberger, čevljarški po-močnik. Poslednji štirje v Kranji. V razsodišče: Janez Zalokar, poslovođa; Josip Likozar, tr-govski pomočnik, Janez Majdič, trgovec; Anton Lindtner, trgovec; Josip Krenner, trgovski po-močnik. Vsi v Kranji.

— (I. občni zbor Kamniške podruž-nice družbe sv. Cirila in Metoda) vršil se bode v nedeljo dne 12. t. m. ob 5. uri popoldne v dvorani Kamniške čitalnice. Začasni odbor vabi tem potom še jedenkrat vse zavedne narodnjake iz Kamnika in okolice, da pristopijo tej prevažni družbi ter delujejo v njen prosep, vsak v svojem krogu nabirajoč jej novih udov. Komur je v resnici mar vera in narodnost, ta se ne more odtegniti družbi, koje jedini namen je braniti ti dve najdražji sve-tinji slovenskega naroda.

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kam-niku) priredi dne 19. maja v Kranji na vrtu gos-poda P. Majerja nakorist slovenskih visoko-šolcev s svojim mešanim zborom koncert, na kar slavno občinstvo opozorujemo. Natančnejši vspre-d sledi. Nadejati se je obilne udeležbe ne samo iz Kranja in Kamnika, ampak tudi iz sosednih krajev.

— (V občnem zboru Slovanske čital-nice v Trstu) dne 4. maja izvoljeni novi odbor ustanovil se je tako-le: Predsednik g. Pollich Mate; podpredsednik g. Truden Anton; tajnik in knjižničar g. Macher Ivan; blagajnik in gospodar g. Viličič Hinko; odborniki gg. Abram Ivan, dr. Glaser Karol, Mankoč Ivan, dr. Rybár Oto-kar in Vučković Gjuro.

— (Vabilo k občnemu zboru kmetij-ske podružnice Vranske) v nedeljo dne 12. maja 1889, popoldne ob 4. uri v g. Šentakovi go-stilni na Vranskem. Vspored: 1. Izročitev darila hlapcu Jak. Počivavniku. 2. Razgovor o raznih za-devah kmetijstva. 3. Predlogi. 4. Tombola. Pri tomboli obstoje dobitki le iz takih predmetov, ka-koršni se rabijo pri kmetijstvu, sadjereji itd. V obilno udeležbo vabi odbor.

— (Iz Šmartina na Paki) se nam piše; Ves okraj je globoko pretresel umor, ki se je do-godil dne 3. t. m. zvečer ob 6. uri. Naš župan Fran Steblovnik vračal se je ob tem času iz Šostanja domov. Pridružil se mu je zanikern človek, z imenom Fran Klančnik, ki je bil vsled ovadbe županove nekaj časa zaprt. Iz maščevanja za ta zapor je Klančnik Steblovnika zavrtno z debelim kolcem po glavi udaril, da se je takoj zgrudil. Mi-moidoč kmet spravil ga je v bližnjo hišo Steblov-nikove svakinje. Poklicali so zdravnika, a ni bilo več pomoči, v nedeljo zjutraj je župan Steblovnik umrl. Morilec je ubežal in neso ga še dobili.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 7. maja. Grof Tolstoj, mi-nister notranjih zadev danes zvečer umrl.

Peterburg 7. maja. Bivši metropolit srbski, Mihael, odpotoval včeraj zvečer v Moskvo.

Pariz 7. maja. Vsi časniki soglasno za-beležujejo naudušeno veselje, da je razstava tako krasna, tako sijajna. Pri včerajšnjih slav-nostih, akoravno je bilo do polnoči vse živo po ulicah, ni bilo nobene nezgode. Pol mili-jona ljudi je včeraj razstavo obiskalo. Tolpa mladih ljudi pela je o polnoči na bulvaru boulangistične pesni. Na trgu „de la Concorde“ prijeli so mladega moža, ki je malo pred po-vratkom Carnotovim z revolverjem sumno rav-nal. Časnikarja z dežele, ki je mej Carnoto-vim govorom delal glasne nepovoljne opazke, so ga zaprli, isto tako devet žepnih tatov.

Pariz 7. maja. Ceni se, da je včeraj 200.000 ljudi razstavo obiskalo. Gneča v go-stilnah v razstavi bila je tolika, da so pošla vsa jedila. Po nekaterih krajih bile so po noči javne veselice s plesom. Nezgode nobene. Uspeh popoln.

Pariz 7. maja. Carnot vsprejel danes delavce Eifflovega stolpa. Izročili so mu pri-sten uzorec stolpa in krasno vezano knjigo, v katero so se podpisali vsi delavci. Predsednik se je zahvalil in delavci so odšli z živio-klici na Carnota in republiko.

Milan 7. maja. Preteklo noč bila tu demonstracija za Francoze. Udeležila so se je vsa radikalna društva Milanska.

Bukurešt 7. maja. Zbornici sklicani na 20. dan maja.

Bern 7. maja. Zvezni svet iztiril kaci-h dvanajst oseb, ki so bile zapletene v znano afero z bombami v Zürichu.

Monakovo 8. maja. Princ Leopold in princesinja Gisela povrnila sta se zjutraj.

Gelsenkirchen 8. maja. Strajk raz-širil se na Bochumske, deloma na Essenske jame. Delo ustavljeno v kaci-h 30 jamah. Poleg tega več fužin in tovarn ne more delati, ker ni premoga. Število delavcev brez dela znatno naraslo. Zjutraj ob 8. uri odšli novi vojaški oddelki. Tukaj popolni mir.

Bruselj 8. maja. Govori se, da kralj belgijski namerava v septembru povabiti ev-ropske vlasti na konferenco, da se popolnijo določbe Berolinske kongijske konference.

London 8. maja. Dolenja zbornica vsprejela z 277 proti 136 glasom v drugem branji zakon, da se ima pomnožiti vojno bro-dovje.

Razne vesti.

* (Umrli) je v Arku 4. t. m. zvečer ob polu sedmih nadvojvoda Rainer Salvator, najmlajši sin nadvojvode Karola Salvatorja, rojen 27. febru-varija 1880. leta.

* (Iz Belegagrada:) Bivši metropolit Mihael vrne se v par dneh semkaj. Povodom slavnosti v spomin bitke na Kosovem polji dne 15. junija bode metropolit kralja Aleksandra I. mazilil. Tem povodom se pričakuje, da pošlje car kacega veli-kega kneza kot svojega zastopnika.

* (Telefonična zveza) mej Dunajem in Prago bode najbrže že do letošnje jeseni gotova. Dotična dela se bodo še ta mesec pričela.

* (59letno službovanje.) Na graščini Leitersdorfski v Šleziji umrl je 30. m. m. graščin-ski upravitelj Fran Kupka, rojen 1812. l. v Stib-rovici. Ranjki ustopil je v 18. letu svoje dobe v službo pri obitelji barona Rolsberga in služboval iz-redno zvesto in prav udano trem rodovom celih 59 let.

* (Pomiloščenje.) Iz Korneuburga se 6. t. m. javlja: Zavrtni morilec žandarja Jurja Weiningerja, zidar Josip Hoffner, kateri je bil obsojen v smrt na vešalih je pomiloščen, in obsojen v dosmrtno ječo.

* (Zopet rituelni umor. Neka Ana Vaga iz Datka v Küküllöckem komitatu, 13 let stara, služila je pri nekem Fogarškem židu. Dekle je naznanilo starišem svojim, da pride o veliki noči domov. Ker je pa domu ni bilo, šli so stariši v Fogaras, kjer pa hčere neso našli. Žid je trdil, da je dekle odšlo domov. Ker ni nobenega sledu za Ano Vago misli se v Fogarasu v obče, da je žid dekleta umoril. Ta slučaj vzbudil je veliko razburjenje. Ogiasile so se priče, da dekle ni šla od hiše, drugi pa trdijo, da so na veliki petek v hiši, kjer je služila, sli-šali velik jok. Sedaj, ko je razburjenje občno, trdijo židje, da se je Vaga sama umorila. V resnici pa sedaj dekleta neso niti živega niti mrtvega dobili. Ovadba pri sodišči v Vezprimu napravila nek su-men utis.

Poslano.

Obče znani duševni pokveki A. H. tu.

Na včerajšnji nesramni napad na javni cesti za danes le toliko:

Vaše pobalinsko, ostudno in skrajno nemora-lično vedenje je že v javnem uradu ožigosal sedaj umirovljeni uradni sluga z besedami: „Sie gehören nicht in dieses Amt, sondern nach Studenec“, ter Vam brez ugovora na polna usta povedal, da ste notoričen norec.

Ker pa za takega pobalinskega suroveža in duševnega kretina ni roka ne palica, temveč le pasji bič, omislil si ga bodem ter rabil pri prvi jednaki priliki, da ne bode le Vaši možgani, tem-več tudi Vaš semitski obraz „zernackt“.

Kol s kolom.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

7. maja: Josipina Jaklič, agentova hči, 11 let, Sv. Martina cesta št. 1, za jetiko. — Reza Prusnik, gostija, 61 let, Kravja dolina št. 11, za rakom. — Reza Porenta, dekla, 65 let, Kongresni trg št. 16, za mrtvodom. — He-lena Kramar, gostija, 88 let, Karlovska cesta št. 7, za sta-rostjo.

Tuji:

7. maja.

Pri **Maličih**: Merbs, Braun, Guttman, Winter, Sokschek, Pernold z Dunaja. — Frisinghelli, Bonnapari iz Rovereta. — Hafner iz St. Petra. — Rohder iz Berolina. — Kren iz Grada. — Heller od Belecervke.

Pri **Slonu**: Müller, Jamnitz, Patzer, Kreutner vsi z Dunaja. — Krištof iz Zagreba. — Larisch iz Krnova. — Dieschendorfer iz Welsa. — Hirsch iz Budimpešte. — Engel iz Velike Kaniže. — Schweiger iz Staregatrge. — Mayer iz Lipskega.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Črnajšek iz Križevca. — Theuerschuh iz Tržica. — Kočvar iz Begunj.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kalčič iz Grada. — Selenka iz Trsta. — Wasserbacher iz Reke. — Rozman od sv. Trojice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. maja	7. zjutraj	732.5 mm.	12.6° C	sl. zah.	dež.	1.10 mm.
	2. popol.	732.4 mm.	20.6° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.0 mm.	13.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 15.6°, za 3.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 85.80	—	gld. 85.55
Srebrna renta	" 86.25	—	" 85.75
Zlata renta	" 110.25	—	" 110.10
5% marcna renta	" 100.95	—	" 100.85
Akcije narodne banke	" 902. —	—	" 903. —
Kreditne akcije	" 299.50	—	" 298.50
London	" 118.60	—	" 118.90
Srebro	" —	—	" —
Napol.	" 3.41 1/2	—	" 3.44
C. kr. cekini	" 5.64	—	" 5.64
Nemške marke	" 57.87	—	" 58.07 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	137 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100 "	180 "	50 "
Ogerska zlata renta 4%	" 102	" 55	"
Ogerska papirna renta 5%	" 97	" 50	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	" 104	" 75	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	124	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 119	" 75	"
Kreditne srečke	100 gld.	—	"
Rudolfove srečke	10 "	21	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	129	80 "
Tramway-društ. velj.	70 gld. a v.	235	75 "

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem z dnem 8. maja t. l. svojevoljno opustil na Glavnem trgu prodajalnico kruha ter se dobiva odslej

v pekarni na Starem trgu (Miličeva hiša) in v prodajalnici v Gospodskih ulicah št. 5 štirikrat na dan sveži

vsakovrstni kruh na vago in druge nasladne pekarije.

V mnogobrojni obisk se uljudno priporoča

JAKOB ZALAZNIK,
pekovski mojster.

(344—1)

Otvorenje gostilnice.

Usojam si velečastitemu p. n. občinstvu uljudno javljati, da sem otvoril v nedeljo dne 5. maja 1889.

v novozidani hiši svoji — za novo vojašnico

gostilnico

ki je novemu času primerno oskrbljena. — Za dobra okusna jedila pri zmernih cenah s točno postrežbo vred skrbi najbolje gosp. Josip Sinkovec kot gostilničar. — Vino iz mojih kletij, pivo bratov Koslerjev.

Za blagovoljni obisk prosi

Josip Trinker,
lastnik.

(336—2)

Tu se tudi dá v najem v enem meseci

stanovanje s 3 sobami, kuhinjo, shrambo itd.

Natečaj.

Vsled naredbe visokega štirskega deželnega odbora v Gradci z dne 25. aprila t. l., Pr. 4398, je razpisana

služba zdravnika

za Mozirsko sanitetno okrožje, s sedežem v trgu Mozirje, z letno plačo 800 gld.

Prošnje z dokazili zdravniške sposobnosti in znanja slovenskega jezika so uposlati do 31. dne maja t. l. visokemu štirskemu deželnemu odboru v Gradec.

Od okrajnega odbora v Gornjem gradu, dne 5. maja 1889.

(343—1)

Okraja načelnik: Ant. Goričar.

Gotov zaslužek!

Vsak priden mož more si slednji dan brez kapitala 5 do 10 gld. po jako dostojnem in poštenem potu zaslužiti, ki prevzame dobro izplačujoče se zastopstvo. Pripravno tudi kot stranski zaslužek za vsakega. Agenti se nastavijo v vseh mestih in krajih države proti visoki proviziji in mesečni plači. — Ponudbe pod naslovom: „Kaufm. Kanzlei „LA CONFIDENTIA“, Budimpešta“.

(263—4)

Semena.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, raznovrstne trave in sočivja

prodaja po najnižji ceni in zanesljivo kaljive

PETER LASSNIK

v Ljubljani.

Poštna naročila se proti poštному povzetju hitro razpošiljajo. (181—18)

Zahvala, priporočilo

in

preselitev.

Zahvaljujoč se za doslej izkazano mi zaupanje, javljam častitim gospodom naročnikom, da se preselim iz dosedanjega stanovanja v Slonovih ulicah št. 52

na Sv. Petra cesto št. 17.

Potrudil se bodem vedno, ustrezati zahtevam gg. naročnikov.

Priporočam se z veselo spoštovanjem

ALEKSIJ EKAR,
krojač.

(340—2)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Ravnokar je izšlo:

Rodbinska sreča.

Roman.

Ruski spisal **grof L. N. Tolstoj.** Poslovenil **P. M. Podravskec.**

Jako vabljivo in mikalno pisan, ki je v Rusiji dosegel velik uspeh.

Cena broširanemu 40 kr., v platno vezanemu 70 kr., po pošti 5 kr. več. (325—3)

J. Giontini-jeva zaloga v Ljubljani.

Prodajalnica z magazinom,

katera obstoji že nad 30 let ter je bila vedno dobro obiskovana, daje se v najem v Cerknici pri Rakeku sredi trga „pri lipi“, blizu cerkve. Pogoji izvedo se pri lastniku. Oglasila pošljejo naj se podpisane.

Cerknica, dne 1. maja 1889.

Ivan Žitnik,
posestnik.

(326—3)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (825—46)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasiščena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška

Rimska slatina

pri Rogatci.

Srečno združitev prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakersne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda,

zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se peneča, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudniških vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbništvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305—3)

VILJEM HIGERSPERGER

(334—2)

priporoča svoje

iz najboljšega Kufsteinskega Portland-cementa narejene plošče za tlak za cerkve in uvozišča, kuhinje, vestibules, hodnike, trottoirs i. t. d. — Betonovanje, hlevne oprave, kanalni žlebovi, pissoirne priprave, ograje za vodnjake in cementna strošna opeka po najnižji ceni. — Uzorčne plošče so na ogled v stavbni pisarni Graške ulice št. 86 v Celji.

FRAN CHRISTOPH-ov (214-6)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah

Dobiva se v Ljubljani pri **IVANU LUCKMANN-U.** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

J. Deller-jeva

Jedino razprodajo za Kranjsko ima

J. LININGER

v Ljubljani, Rimska cesta 9.

RADGONSKA

Najboljša

mizna in osveževalna pijača.

Preskušeno zdravilo

za katar sarnih organov, protin, revmatizem, želodčne in mehurne bolezni.

najčistejša alkalična

Se ne sme zamenjati z

Radenjsko

kislino.

(209—15)

KISLINA.